

Tolnai Ottó: Költő disznósírból

Egy rádióinterjú regénye. Kérdező: Parti Nagy Lajos. Pozsony. 2004. Kalligram,

Az **Eörsire** vonatkozó részlet: 5. fejezet: **A szükséges felesleg (Pilák Pinci píneája)** (317-318. oldal).

Hiányzó – Eörsire vonatkozó – részletek a kötetből: 3. fejezet: *Rubintos gyűrű* (108., 191. oldal), 5. fejezet: *A szükséges felesleg (Pilák Pinci píneája)* (306., 310. oldal), 6. fejezet: *Valami közvetlen szuszogás* (370., 382. oldal).

5. fejezet: **A szükséges felesleg (Pilák Pinci píneája)** (317-318. oldal).

(Részlet)

[..]

„A haikuval is nagyon sokat foglalkoztam, a keleti dolgokkal, a képzőművészetből kifolyólag is, és ha írtam haiku-féleséget, kisverseknek neveztem el őket, mindig ügyelek, hogy átírjam, átbillentsem saját kontextusomba. Ahogy nem szeretem, ha divatosan keleti dolgokról beszélnek, inkább próbálok megkeresni a mi megfelelőinket, a mi kis szerzeteseinket, vidéki papjainkat, vagy a pákászokat például, akikről úgy beszéltem, mint a mi zen buddhistáinkról, a Ludasi tavon vadászó Vajda János mellett például állandóan ott egy pákász, egy öreg pákász, de most is ismerek ilyen embereket, Piros Jankó is egy ilyen pákász a Ludasi tavon, jóllehet fiatal korában az idegenlégióban szolgált... Weöres egyszavasával is foglalkoztam.

Ő azt írta: Tojáséj.

Én azt: Puskaszar.

Merem remélni, a lényegét és a formát is megtanultam. Jobban, mint mások, akik a tojáséjben matatnak a mai napig.

Én közöltem először **Eörsi** Ginsberg-fordításait. Ginsberghez nagyon kötődtem, később személyesen is megismerkedtem vele, amikor visszajött Kínából, ott voltam, Tom Gerry muzsikált, amikor egy füzetből felolvasta kínai verseit. **Eörsi** nála lakott. Sokat foglalkozom a keleti irodalommal, egy csodálatos ember tanította Zágrábban a keleti filozófiákat, egy aranykeretes szemüvegű abszolút úriember a diplomata és a pap között, tán diplomata is volt, majd eltűnt mint szerzetes keleten, noha könyvei még olykor jelentek meg nálunk, egész könyvszekrényeket teszne ki ezek a keleti dolgok, de én sosem írok haikut, illetve, ha írok, akkor az a Vértóhoz kötődik, és ott valami kis lírai pársoros, ami lehet, hogy véletlenül szabályos haiku. Ez egyrészt alkati kérdés, másrészt fiatalkoromból eredeztethető, az indulásnál ilyen sínre kerültem. A tapasztalat és annak építése olyan szerves volt, hogy akkor arról az útról már nem bírtam letérni.”

[...]